

- 2) Moet het in artikel 4, lid 3, VEU (oud artikel 10 EG) verankerde beginsel van loyale samenwerking aldus worden uitgelegd dat het voor de lidstaat die voornemens is om bevoegdheid uit te oefenen met betrekking tot die audiovisuele mediadienst, terwijl een eerste lidstaat die bevoegdheid reeds uitoefent, de verplichting meebrengt om de eerste lidstaat te verzoeken de door hem voor die dienst verleende concessie in te trekken, en om in het geval van een weigering de zaak voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie, door ofwel de Europese Commissie te vragen een beroep wegens niet-nakoming tegen de eerste lidstaat in te stellen (artikel 258 VWEU), ofwel zelf een beroep wegens niet-nakoming in te stellen (artikel 259 VWEU), alsook om zich te onthouden van iedere feitelijke handeling of rechtshandeling waarmee uitdrukking wordt gegeven aan het feit dat hij pretendeert bevoegd te zijn ten aanzien van die dienst, tenzij en totdat hij door het Hof van Justitie van de Europese Unie in het gelijk wordt gesteld?
- 3) Impliceert hetzelfde beginsel noodzakelijkerwijs dat de lidstaat die bevoegdheid wenst uit te oefenen met betrekking tot een audiovisuele mediadienst, terwijl een eerste lidstaat die bevoegdheid reeds uitoefent, verplicht is om, alvorens enige feitelijke handeling of rechtshandeling te verrichten waarmee uitdrukking wordt gegeven aan het feit dat hij pretendeert bevoegd te zijn ten aanzien van die dienst, en ongeacht of de in de tweede vraag bedoelde procedures worden ingeleid,
- a) de eerste lidstaat te consulteren om, indien mogelijk, tot een gemeenschappelijke oplossing te komen, en/of
 - b) te verzoeken dat de kwestie wordt voorgelegd aan het bij artikel 29 van richtlijn 2010/13 ingestelde contactcomité, en/of
 - c) het advies van de Europese Commissie in te winnen, en/of
 - d) de eerste lidstaat, die een concessie voor die audiovisuele mediadienst heeft verleend, te verzoeken die concessie in te trekken, en in geval van weigering gebruik te maken van de doeltreffende gerechtelijke procedures die in die eerste lidstaat beschikbaar zijn om die weigering om de concessie in te trekken, aan te vechten?
- 4) Maakt het voor de beantwoording van de tweede en de derde vraag uit dat de autoriteit die belast is met de regulering van de audiovisuele sector, een van de lidstaat waartoe zij behoort te onderscheiden rechtspersoon is, en over andere actiemiddelen beschikt dan die lidstaat?
- 5) Volgt uit artikel 344 VWEU, gelezen in samenhang met artikel 4, lid 3, VEU en richtlijn 2010/13, dat wanneer een eerste lidstaat een concessie heeft verleend voor een audiovisuele mediadienst, een rechterlijke instantie van een tweede lidstaat niet mag oordelen dat de regulerende autoriteit van deze tweede lidstaat zich terecht bevoegd heeft geacht om toezicht uit te oefenen op die dienst, aangezien die rechterlijke instantie daarmee impliciet zou oordelen dat de eerste lidstaat zijn bevoegdheid verkeerd heeft uitgelegd, en indirect uitspraak zou doen in een geschil tussen twee lidstaten over de uitlegging en/of toepassing van het Europees recht? Dient de rechterlijke instantie van die tweede lidstaat zich in een dergelijke situatie ertoe te beperken het besluit van die regulerende autoriteit te vernietigen op grond dat er voor de betrokken audiovisuele mediadienst reeds een concessie is verleend door een eerste lidstaat?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Tribunal judiciaire d'Auch (Frankrijk) op 23 novembre 2022 — EP / Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

(Zaak C-716/22)

(2023/C 83/12)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal judiciaire d'Auch

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: EP

Verwerende partijen: Préfet du Gers, Institut national de la statistique et des études économiques (INSEE)

Andere partij: Commune de Thoux, vertegenwoordigd door de burgemeester van Thoux

Prejudiciële vragen

- 1) Is besluit (EU) 2020/135 ⁽¹⁾ betreffende de sluiting van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie gedeeltelijk ongeldig omdat dit akkoord de artikelen 1, 7, 11, 21, 39 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, artikel 6, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en het evenredigheidsbeginsel van artikel 52 van datzelfde Handvest schendt, voor zover dit akkoord geen bepaling bevat om het kiesrecht voor de Europese verkiezingen te kunnen behouden voor de Britten die gebruik hebben gemaakt van hun recht van vrij verkeer en vrije vestiging in een andere lidstaat, ongeacht of deze lidstaat de dubbele nationaliteit toestaat, met name voor die Britten die, omdat zij al meer dan vijftien jaar op het grondgebied van een andere lidstaat verblijven, onderworpen zijn aan de wettelijke “15-jaarregel” (15 year rule) [van het Verenigd Koninkrijk], zodat hierdoor degenen die niet het recht hadden om zich — door te stemmen — te verzetten tegen het verlies van hun Unieburgerschap, en ook diegenen die aan de Britse kroon trouw hebben gezworen, nu elk kiesrecht is ontnomen?
- 2) Moeten besluit 2020/135, het [terugtrekkingsakkoord], artikel 1 van de akte betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen, gehecht aan besluit 76/787/EGKS, EEG, Euratom van de Raad van 20 september 1976 ⁽²⁾, het arrest van het Hof van 12 september 2006, Spanje/Verenigd Koninkrijk (C-145/04), de artikelen 1, 7, 11, 21, 39 en 41 van het Handvest, artikel 6, lid 3, VEU, en het arrest van 9 juni 2022, Préfet du Gers (C-673/20) aldus worden uitgelegd dat op grond daarvan het actief en passief kiesrecht bij de Europese verkiezingen in een lidstaat is ontnomen aan voormalige Unieburgers die gebruik hebben gemaakt van hun recht van vrij verkeer en vrije vestiging op het grondgebied van de Europese Unie, en meer in het bijzonder voormalige Unieburgers die geen enkel kiesrecht meer hebben doordat hun privé-, familie- en gezinsleven zich al meer dan vijftien jaar op het grondgebied van de Unie afspeelt, en die zich niet hebben kunnen verzetten — door te stemmen — tegen de terugtrekking van hun lidstaat uit de Europese Unie, welke terugtrekking het verlies van hun Unieburgerschap heeft meegebracht?

⁽¹⁾ Besluit (EU) 2020/135 van de Raad van 30 januari 2020 betreffende de sluiting van het Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB 2020, L 29, blz. 1).

⁽²⁾ PB 1976, L 278, blz. 1.

Hogere voorziening ingesteld op 30 november 2022 door Google LLC, Alphabet, Inc. tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer — uitgebreid) van 14 september 2022 in zaak T-604/18, Google en Alphabet/Commissie

(Zaak C-738/22 P)

(2023/C 83/13)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: Google LLC, Alphabet, Inc. (vertegenwoordigers: G. Forwood, J. Killick en N. Levy, avocats, A. Komminos, dikigoros, A. Lamadrid de Pablo, abogado, D. Gregory and H. Mostyn, Barristers, M. Pickford KC, J. Schindler, Rechtsanwalt, en P. Stuart, Barrister-at-Law)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Application Developers Alliance, Computer & Communications Industry Association, Gigaset Communications GmbH, HMD global Oy, Opera Norway AS, voorheen Opera Software AS, BDZV — Bundesverband Digitalpublisher und Zeitungsverleger eV, voorheen Bundesverband Deutscher Zeitungsverleger eV, Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC), FairSearch AISBL, Qwant, Seznam.cz, a.s., Verband Deutscher Zeitschriftenverleger eV

Conclusies

— vernietiging van het bestreden arrest;